

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220212496
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuľáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7220212496.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozuľákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú J. M., nar. XX.X.XXXX, dieťa rodičov matky G. M., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v H. na Z. XX, zastúpenej JUDr. Vladimírom Habiňákom, advokátom so sídlom v Košiciach na Brezovej 10 a otca K. M., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v H. na Z. XX, v konaní o zníženie výživného o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 17.12.2020 č.k. 19P/163/2020-39 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca zo dňa 4.12.2020 na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a ustanovenia § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že odvolaniu vyhovie a nariadi neodkladné opatrenie, ktorým ho zaviazhe na platenie výživného v nevyhnutnej miere v sume 80 eur mesačne od vykonateľnosti uznesenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej sp. zn. 19P/163/2020, resp. napadnuté uznesenie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia nesprávne uviedol, že sa domáhal zníženia výživného zo sumy 200 eur na sumu 30 % zo sumy životného minima. Trvá na tom, že výška výživného určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 23P/316/2014-70 zo dňa 22.4.2015 v sume 200 eur mesačne je pre neho likvidačná. V súčasnosti má problémy s platením bežných výdavkov na domácnosť, pričom matka dieťaťa napriek tomu, že žijú v spoločnej nehnuteľnosti (matka dieťaťa je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v rovnakom podiele 1/2) mu na tieto výdavky nijako neprispieva, naopak exekučne vymáha od neho výživné na dcéru. Každý mesiac mu narastá dlh na bežnom výživnom a exekútor vykonáva úkony smerujúce k vymáhaniu dlžného výživného v sume 3.514,10 eur. Uvedenú skutočnosť preukazoval predložením listinného dôkazu - upovedomením o začatí exekúcie zo strany exekútora JUDr. Atila Ádama č.k. 269Ex/544/20-5-And zo dňa 19.11.2020, na základe čoho došlo k blokácii jeho účtu, z ktorého hradil bežné výdavky ako aj výdavky domácnosti. Taktiež má obavy z trestného stíhania pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Matka dieťaťa ho však stavia do situácie, keď neuhradením výdavkov spojených s užívaním rodinného domu (SIPO, hypotéka, pôžička), v ktorom býva aj ona s dcérou, budú ohrozené ich potreby v súvislosti so zabezpečením bývania. Matka dieťaťa na výdavky spojené s bývaním neprispieva od júna 2019. Konštatoval, že na výživu dcéry prispieva podľa svojich možností, pričom hradením nákladov súvisiacich s bývaním maloletej tiež prispieva na jej výživné. Poukázal na to, že v súčasnosti nemá žiaden príjem a svoje výdavky ako aj výdavky na domácnosť hradí sám z úspor, k čomu predložil potvrdenia o úhrade platieb inkasa. Zdôraznil, že naliehavosť úpravy

pomerov neodkladným opatrením osvedčoval niekoľkými skutkovými tvrdeniami, a to stratou spoločnosti H.B.N. s.r.o., ktorej je spoločníkom a konateľom, neuhrádzaním nákladov na bývanie matkou dieťaťa, ako aj jeho neschopnosťou uhrádzať záväzky, k čomu predložil listinné dôkazy (daňové priznanie k dani z príjmov za rok 2019, účtovnú závierku za rok 2019, upovedomenie o začatí exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom, potvrdenia o uhrádzaní platieb spojených s bývaním, potvrdenia o platení výživného). Namietal, že súd prvej inštancie tieto listinné dôkazy nevzal do úvahy. Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby spoločnosti H.B.N. s.r.o. za rok 2020 nepredložil, nakoľko lehota na jeho pre podanie je až do 31.3.2021. Podľa neho súd nezohľadnil tú skutočnosť, že uhrádzaním výdavkov na bývanie maloletej dcéry ako aj jej matky vlastne plní vyživovaciu povinnosť namiesto matky, ktorá sa na nákladoch spojených s bývaním v rodinnom dome nijako nepodieľa. Nedostatočným odôvodnením uznesenia a tiež nevyporiadaním sa s relevantnými skutočnosťami došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje tiež za právne nesprávne z dôvodu, že súd správne zvolenú právnu normu (§ 326 ods. 1, 2 CSP, § 366 CMP) nesprávne právne aplikoval. Otec ďalej v odvolaní uviedol, že ak súd prvej inštancie považoval jeho nárok za nedôvodný z dôvodu, že na jeho strane ide o skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci samej, nezbavovalo ho to povinnosti rozhodnúť o tom, či sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia (v opačnom prípade ide o odmietnutie spravodlivosti). V danom prípade súd neskúmal nárok z hľadiska naplnenia podmienok podľa § 326 ods. 1 CSP v spojení s § 366 CMP, teda či nárok osvedčil a či sa tento javí ako pravdepodobný, teda či by mu súd vo veci samej s veľkou pravdepodobnosťou vyhovel.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Má za to, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré otec uvádza vo svojom odvolaní. Návrh otca považuje matka výslovne za účelový, ide o jeho reakciu na ňou podaný návrh na vykonanie exekúcie, v ktorom sa domáha vymoženia zameškaného výživného a bežného výživného. Má za to, že výživné vo výške 200 eur mesačne zodpovedá schopnostiam, možnostiam, ako aj majetkovým pomerom otca. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní uvádza, že naliehavosť úpravy pomerov neodkladným opatrením osvedčil stratou spoločnosti H.B.N. s.r.o., ktorej je spoločníkom a konateľom, k čomu predložil aj listinné dôkazy, a to daňové priznanie k dani z príjmov za rok 2019, účtovnú závierku za rok 2019, z ktorých vyplýva, že zisk spoločnosti po zdanení za zdaňovacie obdobie roka 2019 predstavuje sumu 1.517 eur, je nutné poukázať na to, že z daňových priznaní k dani z príjmov za predchádzajúce roky 2018 a 2017, ako aj z účtovnej závierky za roky 2018 a 2017 vyplýva, že zisk tejto spoločnosti po zdanení za zdaňovacie obdobie roka 2018 predstavoval sumu 703 eur a v roku 2017 dokonca stratu vo výške -5.592,- eur, pričom v týchto rokoch, v ktorých mal zisk nižší, pravidelne platil mesačne výživné vo výške 200 eur. Dokonca si vedel vytvoriť aj úspory, nakoľko z jeho vyjadrení vyplýva, že t.č. uhrádza výdavky z úspor. Matka je preto toho názoru, že uvedená argumentácia otca neobstojí. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní uvádza, že naliehavosť úpravy pomerov neodkladným opatrením osvedčil neuhrádzaním nákladov na bývanie z jej strany, k čomu predložil potvrdenie o uhrádzaní platieb spojených s bývaním, uviedla, že aj keď spoločne s otcom dieťaťa žijú v jednej nehnuteľnosti, nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko každý má vlastnú domácnosť. Nakoľko žijú v spoločnej nehnuteľnosti, má dostatočný prehľad o životnej úrovni otca, pričom jeho životná úroveň je nadštandardná. Otec dieťaťa, resp. spoločnosť H.B.N. s.r.o., ktorá sídli v rodinnom dome na Z. XX v H., je vlastníkom motorového vozidla Fiat Stillo a luxusného automobilu Volkswagen Passat CC ktorého hodnota môže byť cca 20.000 eur, neustále si kupuje luxusné značkové oblečenie, pričom veľkosť šatníka otca je oveľa väčšia, ako jej a samotného dieťaťa dokopy. Aj napriek skutočnosti, že otec si žije svoj luxusný život od začiatku roka 2019, prestal platiť výživné riadne a včas. Snažila sa s ním dohodnúť, avšak akúkoľvek snahu o dohodu ignoroval a každá jej snaha skončila zo strany otca jej hrubým a vulgárnym osočovaním bez akéhokoľvek vysvetlenia, prečo neplatí výživné. Navrhovala mu, aby predali rodinný dom a kúpili dva byty, prípadne aby zrušili podielové spoluvlastníctvo k rodinnému domu a vysporiadali ho tak, že jeden z nich sa stane výlučným vlastníkom nehnuteľnosti s tým, že vyplatí druhého spoluvlastníka. Otec si pritom mohol vybrať, ktorá alternatíva mu vyhovuje. Rovnako mu navrhla, aby predal automobil Volkswagen Passat CC a aby začal riadne a včas platiť výživné. Všetky návrhy však ignoroval. Žiadala ho, aby jej predkladal jednotlivé vyúčtovania za spotrebu energií v rodinnom dome (nakoľko otec uzatváral všetky zmluvy na dodávku energií), aby sa mohla podieľať aj na jednotlivých preplatkoch, ktoré vznikli zo zálohových platieb. Otec to odmietol. Matka považuje za správne, aby pri delení nákladov na bývanie bola zohľadnená aj tá skutočnosť, že v rodinnom dome má sídlo a vykonáva podnikateľskú činnosť spoločnosť H.B.N. s.r.o., teda aby sa na nákladoch podieľala aj táto spoločnosť. Zdôraznila, že riadne platila viac ako polovicu nákladov na bývanie do júla 2019. Keďže otec od začiatku roka 2019 prestal platiť výživné riadne a včas, jej reakciou bolo, že prestala

platiť náklady na bývanie, nakoľko sa jej nezdalo správne, že platí otcovi pravidelne náklady na bývanie, pričom otec si svoju vyživovaciu povinnosť neplní a ako vyplynulo z jeho návrhu, namiesto toho si tvoril úspory. Je si vedomá toho, že má dlh voči otcovi na nákladoch na bývanie a rovnako si je vedomá, že tento dlh mu musí vrátiť, pričom tento dlh mu zaplatí po predložení jednotlivých vyúčtovaní médií, na základe ktorých bude vyrátaná pomerná časť nákladov, ktoré mu má zaplatiť za náklady na bývanie. Poukázala na to, že t.č. mu platí pomernú časť nákladov na bývanie, a to aj z toho dôvodu, že otec dieťaťa t.č. platí bežné výživné. Preto ani táto otcova argumentácia na zníženie výživného neobstojí. Pokiaľ otec vo svojom návrhu uvádza, že okrem nákladov na bývanie hradí aj hypotéku, je nutné spresniť, že otec hradí jednu polovicu hypotéky, nakoľko druhú polovicu hypotéky pravidelne platí ona. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní uviedol, že naliehavosť úpravy pomerov neodkladným opatrením osvedčil jeho neschopnosťou uhrádzať záväzky, zdôraznila, že vo svojom odvolaní iba tvrdí, že nie je schopný hradiť záväzky, avšak toto jeho tvrdenie si sám vyvracia vo svojom návrhu, kde uvádza, že hradí svoje výdavky zo svojich úspor. Poukázala na to, že otcovi za obdobie od januára 2019 do októbra 2020 vznikol dlh na výživnom vo výške 2.653 eur a za rovnaké obdobie bol schopný vytvoriť si úspory, z čoho vyplýva, že uprednostnil tvorbu úspor pred platením výživného na vlastné dieťa. V súvislosti s tvrdeniami otca, že nie je schopný uhrádzať záväzky v dôsledku situácie spôsobenej pandemiou Covid 19, pretože prišiel o zákazky, je nutné podotknúť, že mohol a môže využiť od štátu finančné paušálne príspevky pre jednoosobové s.r.o. a tiež finančné príspevky od štátu v prípade poklesu tržieb. Otec však tieto skutočnosti vo svojom návrhu ani v odvolaní neuvádza. Skutočnosť, že nie je schopný uhrádzať svoje záväzky, je vyvrátená aj tým, že t.č. platí výživné na mal. dieťa. Na záver zdôraznila, že suma 200 eur mesačne nepokrýva ani polovicu mesačných nákladov na zabezpečenie základných potrieb dcéry. Prílohou vyjadrenia matky je účtovná závierka spoločnosti H.B.N. s.r.o. zostavená k 31.12.2018, ako aj fotografie otcových automobilov a jeho šatníka.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože otec neosvedčil naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia v súlade s jeho návrhom. Pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť navrhovateľom hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj existencia skutočností odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že rozhodovanie o neodkladnom opatrení je konaním o dočasnom opatrení, ktorého zmyslom a účelom je rýchla (bezodkladná) a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná a ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 22.4.2015 č.k. 23P/316/2014-70, ktorým súd na čas po rozvoде schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej J. sumou 200 eur mesačne. Z odôvodnenia tohto rozsudku je zrejmé, že otec vtedy tvrdil, že nemá

žiadne úspory, vypomáhajú mu rodičia sumou 100 - 200 eur mesačne a požičiava si peniaze od svojich známych. Už vtedy bol jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti H.B.N. s.r.o., pričom z daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2014 vyplynulo, že spoločnosť podala nulové daňové priznanie. Otec dňa 9.12.2020 doručil Okresnému súdu Košice II návrh na zníženie výživného k maloletému dieťaťu vo veci samej, ktorým sa domáha zníženia výživného k maloletej Nine zo sumy 200 eur mesačne na sumu zodpovedajúcu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené neplnoleté dieťa podľa zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších predpisov od podania návrhu. Spolu s návrhom vo veci samej doručil zároveň návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zníženia výživného k maloletému dieťaťu zo sumy 200 eur na 80 eur mesačne. O tomto návrhu otca rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením. Otec obidva návrhy odôvodňuje tým, že v dôsledku straty zákaziek a z toho vyplývajúceho poklesu príjmu nie je schopný uhrádzať súdom stanovené výživné ako aj náklady na rodinný dom, ktoré od júla 2019 uhrádza výlučne on. Poukázal na to, že matka podala návrh na začatie exekúcie, pričom ku dňu 19.11.2020 bol jeho dlh na výživnom vo výške 3.514,10 eur. Má za to, že ak súd nevyhoví jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, budú tak reálne ohrozené jeho majetkové pomery a tiež schopnosť hradiť náklady spojené s bývaním maloletej dcéry. Potvrdil, že v súčasnosti nemá žiaden príjem a svoje výdavky ako aj výdavky na domácnosť uhrádza z úspor.

10. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaniach týkajúcich sa výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť a teda je odkázané na výživu, ktorú mu poskytujú jeho rodičia, je potrebné vždy starostlivo zvážiť dôsledky, ktoré by nastali pre dieťa nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by bola znížená vyživovacia povinnosť rodiča určená predchádzajúcim rozhodnutím o výživnom. Odvolací súd sa nemohol stotožniť s odvolacou argumentáciou otca, že nenariadením neodkladného opatrenia, ktorým má byť jeho vyživovacia povinnosť znížená, budú reálne ohrozené jeho majetkové pomery a tiež schopnosť hradiť náklady spojené s bývaním maloletej dcéry, nakoľko účelom neodkladného opatrenia v konaní o výživnom pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, je ochrana záujmov dieťaťa, pričom naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov je potrebné posudzovať z hľadiska ochrany záujmov oprávneného dieťaťa, nie ochrany záujmov povinného rodiča. Naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov nie je daná ani z dôvodu začatej exekúcie pre vymożenie výživného pre dieťa a s tým súvisiacich trov exekúcie, pretože náklady spojené s exekúciou vznikli v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu, resp. svojvoľným znížením výživného s tým, že v rámci exekučného konania existujú procesné prostriedky slúžiace na ochranu povinného a nemôže ich nahradzovať neodkladné opatrenie. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zákonnými kritériami určovania rozsahu výživného rodičov k dieťaťu sú odôvodnené potreby dieťaťa ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov (§ 62 Zákona o rodine), teda nielen príjem jedného z rodičov, pričom súd je povinný skúmať aj potenciálne možnosti a schopnosti, prípadne majetkové pomery rodičov. Rozhodujúci je preto príjem, ktorý by rodič mohol reálne dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Odvolací súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov povinnej a oprávnenej osoby zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákona o rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Na zníženie alebo stratu príjmu povinného rodiča je možné prihliadať len v prípade preukázania dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia rodiča, ktorým môže byť napríklad preukázateľne výrazné zhoršenie zdravotného stavu znemožňujúce jeho doterajší výkon práce, skončenie pracovného pomeru z organizačných dôvodov, prípadne zníženie príjmu opäť z dôvodov na strane zamestnávateľa a podobne, teda dôvodov, ktoré povinný rodič nemôže ovplyvniť. V tomto prejednávanom prípade tieto skutočnosti z návrhu otca ako aj ním predložených listinných dôkazov nevyplývajú a teda neboli ani osvedčené, pričom skutkové tvrdenia otca, ktorými sa snažil preukázať naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov, ako je strata spoločnosti H.B.N. s.r.o., neuhrádzanie nákladov na bývanie matkou dieťaťa ako aj jeho neschopnosť uhrádzať záväzky, budú relevantné v samotnom konaní o zníženie výživného vo veci samej. Na preukázanie týchto skutočností je nepochybne nevyhnutné vykonať rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje možnosti, ktoré má súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. V súvislosti s odvolacou námietkou otca ohľadom nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd zdôrazňuje, že na uznesenie sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku (§ 234 ods. 2 CSP) ak nie je ďalej ustanovené inak, pričom „ďalej je ustanovené inak“ v § 236 CSP, a to že v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní,

deň a miesto vydania uznesenia. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia a procesný postup súdu pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je celkom zrejmé, že odôvodnenie takéhoto rozhodnutia nemôže obsahovať náležitosti vyplývajúce z § 220 ods. 2 CSP (rozsudku), preto ani v tomto smere odvolacia argumentácia otca neobstojí. Odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie je zrozumiteľné a logické, sú v ňom uvedené konkrétne úvahy, ktoré viedli konajúci súd k vydaniu takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ otec v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci, ktoré vidí v tom, že súd prvej inštancie správne zvolenú právnu normu (§ 366 CMP) nesprávne právne aplikoval, je potrebné dať do pozornosti, že obsahom ustanovenia § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, je uloženie povinnosti platiť výživné v situácii, kedy si povinný rodič túto povinnosť dobrovoľne neplní. V danom prípade však vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu už bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 22.4.2015 č.k. 23P/316/2014-70, preto v danom prípade ani nemožno aplikovať § 366 CMP.

12. Vzhľadom na to, že otec podaným návrhom neosvedčil naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).